

„Istoria Regelui Gogoșar” de Radu Aldulescu

Un scenariu de,

Iulia Stoichiț

1. INT. BIROUL LUI EMANUEL VICTOR CALOMFIRESCU DE LA 1
GLASUL REVOLUȚIEI. ZI.

EMANUEL VICTOR CALOMFIRESCU (36), 1,55m înălțime, trăsături ferme, păr castaniu, se îmbracă și se reasează la biroul său. În fața biroului se află o canapea și două fotolii din piele neagră, iar între ele se află o măsuță cu blat dreptunghiular de cristal; pe peretele din stânga, o bibliotecă, iar pe cel din dreapta un bar-vitrină, plin de sticle cu băuturi străine. În birou intră BEATRICE ȚÎRCOVNICU (31), blondă, pomeți înalți, mai înaltă cu un cap decât VICTOR, stă dezbrăcată pe canapea, picior peste picior, sorbind din paharul de whisky, trăgând din țigară.

EMANUEL

Îmbracă-te, Beatrice, să nu răcești. E cam răcoare aici. Și te-aș ruga să nu mai fumezi. Îmi face rău.

BEATRICE

Emanuel dragule, eu întotdeauna te-am socotit ca și fratele meu...

EMANUEL

Dă-o-n mă-sa de frăție, Beatrice. Am treabă, zău. Cât îți trebuie?

BEATRICE

Bine, te las să-ți faci treaba. Zece mii de lei cred că mi-ar ajunge să mă pun pe picioare.

EMANUEL

Uite ce, Beatrice, mai mult de o mie de lei eu n-am cum să-ți dau. Lasă-mi datele tale la secretariat și o să te mai caut eu. Acum du-te.

BEATRICE

Să înțeleg că mă dai afară.